

ACZÉL GÉZA

(szino)líra

torzósztár

ÁLLÓ

most ugyan merre menjek hogy csodásnak gondolt nyelvünk bőségétől ne szenvedjek mielőtt kimondanám jó pofin ál ló mivel az magában értelmetlen csak szemiotikai közelségben lehet némiképp varázsló amikor a hangképzés kibagy egy ütemet ám ha belegabalyodunk hányféle úton futbat a szerelem nemcsak az egyszerű manuális munka hanem mikor roppant őszérsről is szól a mustra felderíthetetlen lélektani hátterekről érdekekről s gyerekről hol miatta az édes nedűt szürcsölve szüreteken rábólintsz a zavaros mustra mégis ha sokáig elmerengsz a folklór jár jól az álló fogalma fölött ott a legnagyobb a háló mivel minden ami meredezik a templom büszke tornyától a kicsurgó ereszig netán a föl tartott egészséges sárgarépa ha a gazdag kertek tájékán jársz néha vagy a rezdülhetetlen jegenye már a sóhajtozó előjátékok eleje a záporokról nem is szólva ha az esti kispadra kiszól az anyóka esik lányom esik módon s lánya felhevülve elakadva a csókon visszalibegi esik anyám nagyon esik hatalmát az úr majd a pánszex népség is kitanul s előbb-utóbb elkezd word shopokra járni onnantól pedig kezdődhet előlről akármi

ÁLLOMÁNY

van annak legalább ötven éve amikor elit csapatunk jóképű vezére müller szakaszvezető már hajnaltájban szeretőjétől lehasználtan mindnyájunktól irigyelve beosont a laktanyába a fehér sziklák alatt nem tudom akkorra az orrhangon rezegett slágert sikerré emelte-e a népakarat vagy csak a mészköltől éjjel is világító bércek hatására szorult elkényeztetett tudatunk mögé az enyészet mikor legédesebb ál munkban felbőmbölte a katonai adó gázálarccal kicsi ásóval üres géppisztollyal perceken belül legyen kész a riadó mire orbitális káromkodással nemsoká be is libeggett békés százados aki futtában mindenkit lebaszott igaz tőlem elnézést kért másnap mivel rokonom volt ezredparancsnoka de a többiek sem féltek például az úrnoka tudta a főnök pisztolya évek óta oda s papírral ő tömi ki a táskát mikor szól a harsona a konyhások rekeszre velős csontot emelnek ki az üstből ha bal lábra sikerült a kelés okos katonák dolgozatait írták az érettségiért s ha csíkos nadrágokban a vezérkar kiszállt remegő gyomorral nyomta a dumát hadra fogható a ki gyúrt állomány amíg mi a közeli kisbolt előtt tökrészezen a békére vártunk

ÁLLOMÁS

12

az aprócska vasúti megállóról az esemény hiába olyan lírai nehézkes rendhagyó hangulatában létüinkre szabottan újat mondani a nosztalgikus élményeket régen megemésztette már az eltűnt monarchia körüli irodalom majd a filmek képi szívébe

markoló magánya ha andalító zenekarok kilazult melódiája hömpölygött alája és a 424-esek robaját megelőzve a pöttömnyi kávédaráló bepöfögött a kibalt állomásra melynek tört kavicsos felgereblyézett peronján hóna alatt kopott tárcsájával egy megfakult öreg szolga harcosan szalutált feszes önérzetével vigyázva a kicsike hazát melyért a repedt sínekre dobta volna bármikor életét de költői témám most nincsen ilyen nehéz csupán arról szólnék hogy zsenge gyerekként a gazsóka nevű dombos réten át gyakorta látogattam pirosuló festéket pergető romos padjával a város széli kisállomást mivel ide érkezett a mozgóposta ősi kocsijából ravasz-kás mosolyával leszállva nagyapa s önbecsét talán némileg emelte is hogy virágos napozóban rendre eléje szaladt az unoka nyálás pusztit cuppantva deres bajsza alá és itt ragdva az anakronizmusnak oldalán lényünkéből valamit elveszítettünk örökre

MAGOLCSAY NAGY GÁBOR

Szingularitáriánus elégiák

MÉLYÉG

Aki szebbet akar a világegyetem szülőiteinél, aki szerint a bit mértékéről a viharnak főnről vezénylők döntenek, úgy válik köddé, mint a mélyég nyugtalan-üres pulzusa, mint a szélnyelők és egy vízvész kórusa, mint üres gyermekágyak erőművei és a józan ész. Formátlan fájdalom, düb, gyász és könnyörgés hiába, hiszen a mintázatok evolúciója alkotja a világ történetét, amelyben minden felismert erő véges, még ha ez szakadást jelent is a téridő szövetén, még ha szakrális nyommá válik is a fölfelé törőben.

KENOTÁFIUM

Logikai kapuk és szubneurálisok miséznek a fényfelmutatás előtti ködben. Aki először hagy magára gyermeket, aki először taszít két szívvel lüktetőt a kozmosz balra forgó spirálkarjai közé, az hiába oldja el kísérőbolygója tutaját. Intelligens por. Ragadós ujjak. Sejtvesztő holográfiák. Alkonyban utazó rakéta zaklat. Fölkavarja bennem az agressziót, amely bolygócsírák és meteorok pusztító hajlamainak kiéléséig fajul. Aztán szóródní tanulok és bízni a távoli kézben, miként az agy szoftverében. Jövevény vagyok, rekurzív lebelet, jeltelen földrész a vetetlen csillagok alatt. Fekszem az idő formaelemei között, és bízni tanulok egy távoli kézben, mert az élménysugárzók igaz térdei közül ma kiröpülnek az angyalok, és a szívsejtek motorhangjában, a mészárlás utáni kakofóniában sírholdak építésébe kezdenek.

HOLOGRAM: SÖTÉT ANYAG

Az erős MI egy magzat véletlenszerűen huzalozott agyából ver hidat a szakadék semmikosara fölé. Az agyból kiterített szinapsziskötegek emlékeztetik a mélység